

Во време на велигденскиот пост, кога Црквата нè повикува на покајание, смирение и духовно преиспитување, вреди повторно да се потсетиме на суштината на пораката на Исус Христос.

Постот не е само воздржување од храна, туку пред сè духовен пат, време кога човекот се труди да ја очисти својата душа, мисли и постапки.

Во секојдневниот живот често сме брзи во осудата и критиката кон другите. Лесно забораваме дека вистинската вера не се покажува со зборови, туку со дела. Христовото учење нè потсетува дека сме повикани да ја одразуваме Неговата светлина – преку љубов, трпение, милост и разбирање.

Наместо да судиме, повикани сме да простуваме. Наместо да возвраќаме со тешки зборови, да одговориме со добрина. Наместо да бараме туѓи слабости, да покажеме

сочувство и подадена рака. Токму во тие мали, секојдневни постапки се гледа вистинската сила на верата.

Кога човек ќе избере разбирање пред осудата и добрина пред гневот, тогаш станува вистински сведок на Евангелието. Тогаш светлината на Христовото учење не останува само во храмовите, туку се пренесува и во нашите домови, семејства и заедници.

Велигденскиот пост е можност секој од нас да се запраша: дали во нашите зборови има повеќе љубов отколку осуда, повеќе простување отколку гордост, повеќе светлина отколку темнина. Само така можеме вистински да ја почувствуваме радоста на Воскресението и да станеме живо сведоштво на пораката на Христос.

МН